

...Štai priešais tave žmogus. Toks, koks yra. Kalbasi su tavimi. "Liečia" tave savo širdimi. Atsiveria tau. Žiūri į tave.

Galbūt, jis tai daro atsargiai, bet vis gi jis "rodo" savo širdį, ir kartais jis daro tai, pats to nesuvokdamas...

O ką tokiu atveju darai tu? Ar nepradedi savo protinių "išskaičiavimų"?

Tave domina, kiek šis žmogus uždirba, koks jo socialinis statusas, ką jis valgo, geria, kur mokėsi, kuo dirba, ar pakankamai protingas, o gal kvailas, kokiose sąlygose gyvena, koks jo automobilis, butas, kokius drabužius jis nešioja?..

Sąrašą galima tęsti...

Ar tave iš tikrųjų tai domina? Ir kodėl?

Paklausk savęs, kodėl tave domina šie dalykai, ir atsakymas tau daug ką atvers.

Kas tai? Nuolatinis siekis susireikšminti? Vartotojiškas požiūris? Vidinė egoistiškos asmenybės baimė, kurios tu pats savyje nesuvoki?..

...O ar tu nenorėtum tiesiog pabandyti "prisiliesti" prie kito žmogaus širdies, pažinti ją, "pasikalbėti" su ja? "Pažvelgti" į pačią širdies gilumą žmogaus, kuris dabar priešais tave?..

Patikėk, jei tu pabandysi atsisakyti proto "išskaičiavimų", tu išmoksi "matyti" supančių tave žmonių širdis ir juos pačius, išmoksi suprasti jų "kalbą". Suprasti ir save... Pabandyk.

*"Tu įtikėjai, Tomai, nes pamatei, - sako Viešpats. -
Palaiminti, kurie tiki nematę!" Jn 20, 29*

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 4, 32–35; Ps 117, 2–4, 16ab–18, 22–24; 1 Jn 5, 1–6

Psalms atliepas

Dėkokime Viešpačiui, nes Jisai geras,
Jis maloningas per amžius.

Evangelija pagal Joną (20, 1–9)

Tos pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“ Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį. O Jėzus vėl tarė: „Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu“. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, – sulaikytos“.

Vieno iš dvylikos – Tomo, vadinamo Dvyniu, – nebuvo su jais, kai Jėzus buvo atėjęs. Taigi kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes matėme Viešpatį!“ O jis jiems pasakė: „Jeigu aš nepamatysiu jo rankose vinių dūrio ir neįleisiu piršto į vinių vietą, ir jeigu ranka nepaliesiu jo šono – netikėsiu“.

Po aštuonių dienų jo mokiniai vėl buvo kambaryje, ir Tomas su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir prabilo: „Ramybė jums!“ Paskui kreipėsi į Tomą: „Įleisk čia pirštą ir apžiūrėk mano rankas. Pakelk ranką ir paliesk mano šoną; jau nebebūk netikintis – būk tikintis“. Tomas sušuko: „Mano Viešpats ir mano Dievas“! Jėzus jam ir sako: „Tu įtikėjai, nes pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!“

Savo mokinių akivaizdoje Jėzus padarė dar daugelį kitų ženklų, kurie nesurašyti šitoje knygoje. O šitie yra surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir tikėdami turėtumėte gyvenimą per jo vardą.

Evangelijos komentaras:

Jėzaus žaizdos – meilės žmogui ženklai, užrašyti ant Jo kūno, kad kiekvienas, kuris net skaityti nemoka, suprastų šį meilės žmogui raštą. „Tomai, paliesk mano žaizdas, tu neesi vienas savo kančioje, ir aš, tavo Viešpats, kenčiu.“ Mūsų kančios valandomis Jėzus kviečia prisiliesti prie Jo žaizdų, prie Jo kryžiaus, prie kūno.

Mes dažnai manome, jog tikėjimas duoda visus neginčytinus ir nepaneigiamus atsakymus. Taip nėra. Tomo rankoje yra mūsų visų rankos, kad, liėsdami Jėzų Tomo ranka, pagaliau įtikėtume. Mes tikime remdamiesi Evangelija, apaštalių liudijimais, tikime šimtų tūkstančių žmonių, kankinių tikėjimo liudijimu. Ir šiandien Jėzus mums rodo savo žaizdas, kad sustiprintų mūsų tikėjimą. Tačiau pastebime keistą paradoksą...

Šiandien daug kas mato, jog bevertybinė ideologija vos visiškai nesunaikina žmonijos, tačiau vis tiek nepasimokiname – nedarome gėrio daugiau nei įprastai. Persų poetas Saadi sako: „Aš bijau Dievo, bet labiausiai bijau žmogaus, kuris nebijo Dievo.“

Pirmieji krikščionys gerai suprato, iš kur kilo apaštalo Tomo tikėjimas: iš atradimo, pamatymo, pajautimo mylinčiojo prisilietimą. Jei tu myli, – esi kartu su Dievu, ir tai tikra.

Dievo nepažinęs krikščionis nėra tikras krikščionis. Jis yra iliuzijų kupinas žmogus, kuris susidūręs su sunkumais grįš prie to, ką žino. Tikėjimas yra dovana iš meilės žmogui, pajuntama širdimi, skausmu, džiaugsmu, išgyvenimu ir pan. Tikėjimui reikia pamato. Tomui šiuo tikrumu buvo Jėzaus – žmogaus žaizdos.

Mes būtinai privalome suprasti, kodėl Tomas netikėjo kalbomis apie Jėzaus prisikėlimą. Nesupratę Tomo, nesuprasime ir visų tų, kurie, nepaisant įtikinėjimų ir argumentų, ne tik netiki, bet dar labiau tolsta nuo Dievo pažinimo. Daugelio žmonių netikėjimo priežastis gali būti ne tik tingėjimas arba bloga valia. Dažniausiai žmonės netiki todėl, kad nemato tikėjimo darbų mūsų, krikščionių, gyvenime. Užuoť buvę šviesa ir druska pasauliui, būname klampus smėlis, tamsybės ir sužiedėjusi kieta duona. Kai sutinkame žmogų, panašų į niekuo nepasitikintį Tomą, privalome rimtai savęs paklausti: „kokia yra mano, kaip krikščionio, įtaka kitiems?“ Ar esu tikėjimo džiaugsmą dalinantis?

Vaikai ir jaunuoliai apie Dievo gailestingumą

Dvylikos metų ilgakasė Eneli ir jos broliukai: vienuolikmetis Žanas ir devynerių Matijas atsako į klausimus:

Kas yra gailestingumas?

Žanas: Ne visai žinau, tik man atrodo, kad tai yra paguodimas arba užjautimas kai kam nors bloga.

Eneli: Gailestingumas yra, kai žmonės padeda kitiems nelaimėje ar varge, užjaučia – paguodžia ir pan.

Matijas: Gailestingumas yra, pavyzdžiui, kai du klasiokai yra patys geriausi draugai ir vienas pargriūna ir jam pradeda bėgti kraujas, jis pradeda verkti, o kitas pradeda jį guosti.
Ar jūs esate patyrę gailestingumą?

Žanas: Esu, kai man brolis davė šokoladą, arba kitką.

Matijas: Man sesė nupirko ledą iš savo pinigų.

Eneli: Taip. Esu patyrusi gailestingumą, kai močiutė buvo ligoninėje, ant mirties plauko, mano šeima ir kiti meldėsi už ją ir mano močiutė ištvėrė kraujagyslių perkėlimo operacija, nes Dievas mus išklausė.

Ar Dievas gailestingas?

Eneli: Dievas gailestingas, nes Jis, kai mes paprašome (pasimeldžiame), kad padėtų, jis išklauso (jei prašome dėl nesavanaudiškų darbų).

Žanas: Taip, nes jis išklauso kitų maldas ir padeda kitiems.

Ar žmonės gailestingi?

Eneli: Visi žmonės gailestingi, kai tu jiems padedi.

Žanas: Gailestingi yra tie kurie užjaučia kitus, ar padeda kitiems (pvz.: kai žmogui ar kitiems būna sunkūs laikai tai pasimeldžia už juos), o ne tie kurie galvoja tik apie save.

Matijas: Kai kurie ne, kai kurie taip. Bet jei kurie žmonės yra gailestingi, tai gali padėti tiems kurie yra negailestingi.

Kužių gimnazijos absolventė Gabrielė apie gailestingumą mąsto taip:

„Gailestingumas, – tai užuojauta, sugebėjimas atleisti, pagelbėti. Net tiems, kurie to nenusipelnė: „jei darysi kitam gera, gal ir jis kažkada atsileis ir po truputį pradės daryti gera kitiems“. Mergina mano, kad pasaulyje gailestingų žmonių ne itin daug, tačiau gailestingumas labai reikalingas daugeliui žmonių. Gal todėl Gabrielė, jei tik gali, mielai padeda: „Noriu gero kitiems žmonėms ir man tai patinka, tiesiog jaučiu malonumą ir net palaimą savo sielai. Tada jaučiuosi fantastiškai“..“

Mergina sakosi neieškojusi Dievo, Jo meilės ar Jo gailestingumo, nes tikėjimas buvo labai silpnas. Tokie žodžiai kaip „meilė“, „šeima“, „rūpestis“ ar „gailestingumas“ nei kiek nedomino, galvojo, kad tai yra tiesiog paistalai, nesąmonė. Dievo gailestingumą, Jo meilę mergina pajutusi ne taip jau seniai:

„Prisimenu, lyg tai būtų nutikę vakar, bet tai buvo 2015 metų liepos pabaiga, kai buvau išvykusi į Alytų, dalyvavau Lietuvos jaunimo dienose. Ten vykau pirmą kartą ir nuo tada mano požiūris į Dievą, meilę, šeimą, gailestingumą pasikeitė. Ėmiau labiau tikėti. Tą dieną aš tiesiog pasikeičiau, pasikeitė ir mano požiūris į gyvenimą. Nuo tada pradėjau labiau domėtis krikščionišku gyvenimu, kaip reikia melstis, prašyti Dievo gailestingumo už nuodėmes, kurias padariau, kaip galima Jį garbinti. Pradėjau klausytis giesmių, kurios tarsi meditacija padeda užmiršti rūpesčius ir vėl susimąstyti, ką darai ne taip. Ir sužinojau, kad Dievas tikrai rūpinasi, myli, mus prižiūri, nes Jo gailestingumas yra nepalyginamai didesnis už žmogaus, taip pat ir už žmogaus kaltes ar nuodėmes. Dievas atleidžia visiems žmonėms, kurie yra padarę nuodėmių. Jam nesvarbu ar tai labai didelė nuodėmė, ar maža, Jis visada išklauso nusidėjėlių ir jiems atleidžia, nes Dievas yra be

**Sveikiname Jus mūsų didžiausioje tikėjimo ir krikščioniško gyvenimo šventėje
- Velykose! Jei Jėzus negyveno, jei Jis nepatyrė kančios ir mirties, jei Jis
neprisikėlė!, tai tada mums ne kas... Bet yra kitaip. Tuo tikime ir gyvename!
SVEIKI SULAUKĘ ŠVENTŲ VELYKŲ!**

galo gaillestingas, rūpestingas. Pasaulyje tikrai reikia, kad žmonės būtų tokie gaillestingi kaip Dievas, nes Jis yra pavyzdys viso pasaulio žmonėms.“

⇒ *Draugai: ministrantas Deimantas, padedantis per liturgiją Linkuvos bažnyčioje ir Goda:*
“Gaillestingumas yra neatsiejamas nuo atleidimo ir supratimo. Gaillestingas žmogus tas, kuris sugeba suprasti, atleisti, nelaiko pagiežos ir suteikia žmogui antrą šansą įrodyti, kad yra vertas pasitikėjimo. Kiekvienas čia, žemiškajame kelyje, esame nuodėmingas žmogus – klysti yra žmogiška, iš klaidų juk mokomės čia gyventi, tačiau tada kodėl taip sunkiai sugebame atleisti kitiems jų nusizengimus ir klystkelius?

Tikrai visi žinome, kad patirti tikrąją, nesuvaidintą laimę, žmogui nereikia daug ir didžių dalykų. Taip, dažniausiai žmogus sunkiai pastebi mažus dalykus, kurie suteikia beribį džiaugsmą, laukdami akivazdaus ir didelio stebuklo. Tačiau visada pastebime, kaip maži ir smulkūs, kasdieniniai stebuklai nušviečia mūsų gyvenimus ir priverčia nusišypsoti – šeimos meilė, artimo draugo bendravimas, laiku ištiesta pagalbos ranka, supratingumas, užuojauta – juk visa tai yra lyg beribis žmogaus laimės šaltinis, neišsemiamas vanduo, kurį kiekvieną dieną geriname. Juk gaillestingumas taip pat, kaip kriokliai, skverbiasi į mūsų gyvenimus, tačiau neretai mes jų neišleidžiame. Tad kodėl žmogui kartais taip sunku atleisti tiek kito, tiek savas klaidas?

Baimė. Baimė būti įskaudintam vėl ir vėl priverčia pamiršti Dievo gaillestingumą ir užgniaužti jį savyje. Kiek daug pasaulyje žmonių, kurie negali būti laimingi, nes užgniaužia savyje visą jį valdantį blogį ir neprisileidžia Dievo siunčiamos šviesos ir palaimos. Dievo žodžiai ir jo beribis gaillestingumas lieka neišgirsti.

Baimė ir amžina šiuolaikinio žmogaus laiko stoka. Neretai žmogus neberanda laiko pabūti su pačiu savimi, pagalvoti, kokia iš tiesų jo misija šiame laikinajame gyvenime. Tad kaip dar rasti laiko pabūti su kitu žmogumi? Šiame pasaulyje ne visi gyvena vienodomis sąlygomis – vieniems yra gerai, kitiems blogai, o kitiems dar blogiau. Vandens stoka, prastos gyvenimo sąlygos, nedarbas, badas – juk yra tiek žmonių, kurie net elementariais dalykais negali naudotis, nes patys nepajėgia tuo pasirūpinti. Deja, neretai neatsiranda ir žmonių, ištiesiančių pagalbos ranką, nes šiame vis tolyn bėgančiame gyvenime labai sunkiai yra atrandamas laikas pagalvoti apie kito gerovę. Tačiau juk Visagalis yra ne kartą sakęs, kad žemiškieji turtai ir liks žemėje – su savimi į amžinuosius namus jų nenusineši. Lieka tik tai, kas širdyje – gerumas, supratingumas, atjauta. Gaillestingumas ir pagalba vienas kitam yra svarbūs dalykai, kurie svarbūs lavinti ir ruošti savo širdis amžinajam gyvenimui.

Tad raskime laiko dažniau pagalvoti ne apie žemiškojo gyvenimo malonumus, bet apie tai, kas iš tiesų yra svarbu – apie tiesą, kurią mums nenumaldomai kalba pats Dievas. Išgirsime Jo žodžius, tapkime Jo gailstingos meilės nešėjais. Nešti savo kryžių ir dar padėti jį panešti silpnesniam draugui. Tada gaillestingumas visada sups mūsų gyvenimą.“

Teksto medžiaga iš: siauliuvyskupija.lt

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710, AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.